

Sinh nhật t l n th b n m i c a tôi, v tôi b o năm ch n nên làm m y mâm c m m i b n bè tôi đ n nhà lai rai chúc m ng.



nh minh h a

Tôi v n không u ng đ c bia r u nh ng có món th t bò xào hành Tây mà tôi a thích, i có b n bè hàn huyền, vui quá thành ra u ng t i năm c c bia Hà N i. Cu c nh u b t đ u t lúc năm gi chi u, mãi đ n tám gi t i m i k t thúc. T n b n bè ra v xong, tôi leo ngay lên gi ng, đ nh s i y gi c ng vùi l p c n say ch nh choáng trong ng i. Nh ng quái sao c h ng tôi có cái gì v ng v ng, tôi kh c nh m i c nhà nh ng v n không kh i. Hay là học x ng gà? Vô lý, học x ng thì ph i đau ch ! Ch t tôi nghĩ đ n cái ch t ung th vòm h ng c a ông chú tôi mà b n r n h t c ng i. Ông chú tôi lúc đ u cũng th y c h ng v ng v ng, ông l i không đi khám đ n khi đau phát s t, ông m i đi b nh vi n thì m i hay mình b ung th vòm h ng giai đ n cu i, ông n m vi n đ c đúng ba tu n thì ra đi. Không khéo dòng h tôi tr c đây có ng i b ung th vòm h ng r i di truy n l i cho th h sau cũng nên. Nghĩ đ n đây, tôi quy t đ nh ph i đi khám ngay đ n u có b di truy n, phát hi n s m ch y ch a còn c u đ c.

Ban đêm, b nh vi n công không khám b nh, ch tr nh ng tr ng h p c p c u; tôi đi xe máy ra đ ng Gi i Phóng, n i có hàng ch c phòng khám t nhân san sát bên nhau. Tôi v a đ ng xe thì đã th y nhi u ng i t v a hè lao ra m i chào tôi vào khám b nh v i nh ng l i h t s c h p đ n, có giáo s , t n sĩ khám; nhanh r , chính xác; có máy siêu âm màu; xét nghi m có k t qu ngay... Tôi ng c m t nhìn các b ng hi u qu ng cáo và đ t xe vào m t phòng khám có đ giáo s , t n s ; đ ng nào thì cũng m t t n, bác s khám m t hai m i lăm ngàn, t n s khám m t ba lăm ngàn, giáo s m t b n m i ngàn, t n h n m i m i lăm ngàn nh ng ch c ăn h n. Tôi đi đ n ch m t n nhân viên thu ti n và đ ngh đ c khám giáo s Hào, cô b o ti c quá giáo s Hào v a đi công tác chi u nay. Tôi l i b o không có giáo s thì t n s khám, cô l i nói t n s M nh hi n đang m c p c u trong b nh vi n. Tôi b c t c quay ra, đi tìm m t phòng khám khác.

Nghe tôi đ ngh đ c giáo s ho c t n s khám, ông ch phòng khám v n là ch đ v n nay quay sang m phòng khám t , chân tình nói v i tôi r ng duy nh t phòng khám c a ông là có thuê giáo s , bác sĩ th t, còn t t c các phòng khám kia, h ch treo cái bi n có giáo s , t n s khám nh ng là treo đ u dê, bán th t chó; th m chí nhi u lúc ch là y sĩ khám ch cũng

chúng có bác sĩ vì theo ông gì thích, nhưng ông chỉ phòng khám để đi thuê đất, thuê nhà, y bác sĩ, máy móc nên phải chi trả tiền thuê đất, tiền thuê nhà, tiền thuê giáo sư, tiền thuê phòng khám của ông có giáo sư, tiền thuê phòng khám ban ngày, ông bảo tôi yên tâm, ông sẽ bảo tôi bác sĩ đa khoa có tiền để đi khám thân thể cho tôi. Thấy ông chỉ có vẻ thoải mái, tôi để ý nên hai lần ngàn và đến cơ sở nhân viên đến lên tiền hai bảo tôi ngồi chờ, khi nào bệnh nhân bên trong đi ra thì hãy vào. Tôi ngồi đợi giờ nên nhà tôi thì cả phòng mẹ, một cô gái một non cho thuê nhà nhỏ ở bên ngoài đi ra. Tôi vội vã bước vào, nghe thấy ông bác sĩ nói với một cô ý tá:

- Mẹ kiếp mẹ tôi sáu cái tuấn để mà đã như bệnh nhân, lúc làm tình thì rên rống sung sướng, còn khi vào thai thì rên lên như lợn kêu chửi tiệt...

Nhìn thấy tôi, ông bác sĩ hỏi tôi khám gì? Tôi nói khám họng, ông bảo tôi ngồi vào ghế. Tôi thấy ông một bác sĩ khác sẽ khám cho tôi nhưng người khám thực chính là ông, tôi thấy mừng:

- Tôi khám họng chỉ có khám "phòng khoa" đâu?

Ông bác sĩ nói, giọng lạnh tanh:

- Tôi là bác sĩ đa khoa, cái gì chỉ khám để c, nào há mẹ ra!

Tôi kiên quyết không cho ông khám và đề nghị để bác sĩ chuyên khoa Tai - Mũi - Họng khám. Thấy có tiền nên tôi, ông chỉ phòng khám chỉ nên gì thích cho tôi, rằng bác sĩ Quang đây là bác sĩ đa khoa có tiền nên Hà Nội, chỉ yên tâm đúng bệnh, đúng thuốc, vài ngày là khỏi. Tôi đề nghị trả lại tiền cho tôi đi khám chuyên khoa, ông chỉ phòng khám lên giọng:

- Tiền thu rồi không trả lại, chúng tôi có bác sĩ khám, anh không khám là lại tôi anh chỉ không phải chúng tôi.

Tôi giận dữ ném cái hoá đơn thu tiền vào mặt ông chỉ phòng khám rồi hăm hăm đi xuống. Rút kinh nghiệm, lần này tôi tìm đến đích danh phòng khám chuyên khoa Tai- Mũi- Họng. Sau khi nghe tôi trình bày về triệu chứng, bảo tôi há miệng ra, ông bác sĩ hí hoáy ghi cho tôi một loạt các phiếu: xét nghiệm máu, nước tiểu, phân; điện não tâm đồ; siêu âm bụng; nội soi dạ dày. Tôi hỏi ông tôi chỉ khám có một họng, sao lại phải làm nhiều thứ thế, ông bảo phải làm tiền để khám có kết luận chính xác căn nguyên của bệnh, vì trong thực tế bệnh nhân nào để lâu không chữa rồi hay xằng bậy kia. Gì thích xong, ông bác sĩ bảo tôi sáng mai nhịn ăn, nhịn uống để đi làm các xét nghiệm và siêu âm.

Sáng hôm sau tôi đến phòng khám, một nhân viên đến tôi đi lấy máu, nước tiểu; lấy xong cô cầm ra, đưa cho một thanh niên phóng xe máy đi thuê xét nghiệm tại một bệnh viện công. Rồi cô nhân viên lại đến tôi sang một phòng khám khác để điện não tâm đồ; rồi lại một phòng khám khác để nội soi.

Mọi gì, tôi có để một kết quả xét nghiệm, điện não tâm đồ, siêu âm, nội soi. Ông bác sĩ hôm qua để các kết quả xong, kết luận tôi bị viêm họng, họng sưng có mủ và ghi cho tôi một đơn thuốc gồm tám loại. Đến dò phải ra đúng cái hiệu thuốc Hoàn Mỹ mà mua mới có thuốc mà ông kê, không như những thuốc ở đây không có thuốc gì, để mà bảo chỉ uống năm ngày là bệnh khỏi hoàn toàn.

Tiền xét nghiệm, điện não tâm đồ, nội soi, siêu âm hết hơn trăm ngàn đã làm tôi giận mình nhưng khi trả tiền cho để thuốc tôi còn thót tim hơn, nhưng sáu trăm tám mươi ngàn. Tôi thấy lên thành tiền:

- Chỉ là viêm họng thôi sao nhiều tiền thế?

Cô bán thuốc không thèm nhìn tôi, đáp:

- Bác sĩ kê toàn thuốc của Mỹ, Pháp, thuốc này uống mới có chữa bệnh ham rẻ uống thuốc nội có để một chút cũng không khỏi.

Tôi cảm thấy rằng móc ví trả tiền, cô bán thuốc chỉ hiểu bên cạnh nhìn thấy tôi nhăn nhó, cười hỏi tôi

có ng i th y mùi hoa h ng không? Tôi b o làm gì có hoa h ng mà ng i? Cô c i ng t ng o nh th tôi đang cù nách cô.

U ng xong năm ngày thu c mà c h ng v n không th y h t v ng v ng, tôi l i ra phòng khám t hôm n đ bác s khám l i. V n ông bác s v h u b a tr c đi làm thêm khám cho tôi, ông b o mua ti p thu c theo đ n cũ, u ng năm ngày n a. Ng i tôi m t m i, ch ng còn h i s c đ phi xe đ n cái hi u thu c Hoàn M n a, tôi t t ngay vào m t hi u thu c trên đ ng Minh Khai đ mua. Tôi móc s n ra sáu trăm tám m i lăm ngàn, nh ng mà l ch a, ch h t có b n trăm m i lăm ngàn, ông bán thu c có khuôn m t r t phúc h u còn b o m t s thu c nh thu c ng , thu c b , thu c h s t có th ch ng c n ph i dùng đ n cho đ t n ti n.

Thêm b n ngày u ng thu c n a trôi qua, h ng tôi v n v ng v ng. Tôi c u tr i kh n ph t cho ngày th m i cu i cùng, cái h ng c a tôi tr l i bình th ng nh ng kh n kh cái thân tôi, b nh cũ ch a kh i thì b nh m i đã xu t hi n. Ch là u ng quá nhi u kháng sinh m nh nên m m tôi b nhi t, h c ăn cái gì vào, nh t là n c m m thì bu t đ n t n x ng tu . Ng i tôi b t đ u gây ng y s t. V tôi t c t c g i đi n v quê b o c u em mang lên m t cân b t s n th th t đ tôi u ng cho kh i cái b nh” l m m, long móng”.

Ngày th m i m t, v n v ng v ng, tôi quy t đ nh đi khám b nh vi n công. Tôi đ n b nh vi n lúc tám gi thì đã th y g n trăm ng i đang ng i ch khám phòng b o hi m, tôi x p s vào ô, đ i đ n g n m i gi v n ch a đ n l t. Th y m t ng i đ n sau tôi đã khám đ c, tôi b theo bà ta h i bí quy t, bà gi ngón tay ra d m đ m, tôi hi u ý đi l i ô x p s , l y cu n y b , kín đáo k p vào đó m t t n năm m i ngàn, ch ba phút sau, tôi có s vào phòng khám. Đ n phòng khám s 1, l i ph i ch đ n l t. Tôi nghĩ mình đã b i đ ng cho cô ghi s r i thì th nào h cũng u tiên cho tôi nên tôi b o v i cô y sĩ ng i ngay c a phòng khám r ng tôi đang r t b n, tôi đã nói v i cô ghi s r i, cô có th cho tôi vào khám tr c đ c không? Cô h t hàm: - Đ i theo th t !

Tôi đi ra nhà v sinh, rút m t t n năm m i ngàn n a k p vào s y b r i quay l i phòng khám. Sau khi đã đ t t n năm m i ngàn vào túi áo Blu, cô y tá đ u d àng b o tôi đ i m t tí, ghi xong cho m t b nh nh n, cô c m cu n y b c a tôi đ n th ng đ n phòng ông tr ng khoa cách đó ba phòng.

Nhìn th y t m bi n đeo trên ng c ông tr ng khoa có đ h c v ti n s , tôi đã m ng th m, cu i cùng thì nguy n v ng đ c ti n s khám c a tôi cũng th u đ c đ n tr i cao qua nh ng l n tôi c u kh n. Ông tr ng khoa h i tôi, tôi k l i toàn b di n bi n t lúc ăn nh u đ n khi đi khám t , u ng h t m i ngày thu c mà v n ch a kh i. Ông b o tôi há m m ra, tôi há, ông chi u đèn xem xét. Xem xong h ng, ông xem đ n cái đ n thu c mà tôi đã u ng:

- Toàn nh ng lo i thu c t t nh t th gi i mà v n không kh i à? - Ông bác sĩ có v tr m ngâm, ng c nhìn tôi m t lúc, ông h i:

- Nhà anh có ai b ti n s b ung th vòm h ng không?

Tôi choáng váng, ph i c h t s c tôi m i không b ngã l n c xu ng đ t. Mãi m t lúc sau tôi

m i c t n i i, k v i ông v tr ng h p ông chú tôi. Nghe xong, bác sĩ ghi cho tôi m t lo t các xét nghi m, ch p chi u. May m n làm sao, do có sĩ phòng xa nên sáng nay tôi đã nh n ăn cháo và u ng n c, nh v y là có th th máu, n c ti u đ c ngay mà không ph i đ i đ n sáng mai. Rút kinh nghi m, c đ n c a phòng nào là tôi i k p vào cu n s y b t nă m m i ngàn, và dù có hàng ch c ng i đang x p hàng ch tr c tôi thì tôi v n đ c ti p đón theo đúng tinh th n l ng y nh t m u và đ c u tiên khám tr c. Cũng có m t vài ông, bà già khó tính th c t i sao tôi đ n sau mà i đ c vào tr c thì đ c gi i thích r ng tôi là tr ng h p c p c u, ho c là th ng bình.

Đ u gi chi u tôi đ n l y k t qu xét nghi m, ch p chi u r i quay i phòng bác sĩ tr ng khoa. Xem k t qu xong ông ân tình b o tôi có i tôi b ung th vòm h ng giai đo n đ u. M t tôi tái mét, bác sĩ khuyên tôi nên bình tĩnh, cũng may mà phát hi n s m, m ngay thì không sao, ch đ lâu thành di căn thì vô ph ng. Tôi kh n thi t nh ông tr ng khoa tr c ti p m cho tôi, ông b o ông b n l m, ngoài làm b nh vi n, ông còn ph i tham gia gi ng d y và nghi n c u khoa h c. Tôi nhìn ra c a, ch s cô y sĩ ban sáng i đ n m t ng i b nh vào n a nh ng v n c a đóng, không có ti ng gõ c a, cũng không th y ai th p thờ, tôi rút ví l y ra nă m t m t trăm ngàn đ a cho ông, g i có chút b i đ ng ban đ u, mong ông tr c ti p m cho, n u đ c to i nguy n sau này s có b i đ ng chính th c, x ng v i công lao và trí tu c a ông. Lúc đ u ông tr ng khoa t ch i nh ng th y tôi nhi t tình, i còn nói r ng tôi đã t ng nghe đ n tên tu i ông là m t bác sĩ n i ti ng, ai mà đ c ông ch a b nh, m thì th n may m n luôn m m c i; cái đo n này tôi c b a ra, song hi u qu i có th t, ông c m ti n b vào ngăn kéo bàn r i h a s x p l ch h i chu n và tr c ti p m cho tôi. Tôi xi t ch t tay ông, lòng bi t n vô b vô b n.

Tôi v nhà, th n ch t treo l l ng trên đ u, ch a lúc nào tôi i ham s ng s ch t nh lúc này. V tôi thu c vào lo i xinh x n, còn quá tr , thua tôi nh ng m i lă m tu i, chúng tôi m i có m t đ a con trai m i tám thă ng tu i; tôi ch t đi, nh t đ nh nă ng s đi b c n a. C nghĩ đ n c nh m t th ng đàn ông khác đ n ngôi nhà này chung s ng v i nă ng, tim tôi i nhoi nhói. Ngôi nhà tr giá hai t ba trăm tri u này do chính đôi bàn tay tôi làm nên tr c khi tôi c i nă ng và có l nă ng đ ng ý l y tôi ph n vì tôi có m t chút h c th c, khá đ p trai và ph n vì tôi có s n ngôi nhà này. Đ t đ i Hà N i đang vào th i đ i m đ t đ , m t công ch c có n m m cũng ch ng có n i hai m i mét vuông đ t ch đ ng nói ngôi nhà b n t ng, di n tích sàn b y m i mét vuông nh c a tôi. H i tôi mua m nh đ t này ch có nă m trăm ngàn m t mét vuông, c th y là ba t tri u hai trăm ngàn đ ng, ông ch b t cho ba trăm ngàn đ tôi l y l c; ch hai nă m sau, c n s t đ t lên c n gi t đùng đùng, có ng i tr tôi m t t, r i t r i, t b y nh ng tôi không bán, quy t đ nh gom góp chút v n li ng cu i cùng và vay thêm ba trăm tri u đ xây nhà. Tôi ph i ki t s c, m t g n ba nă m làm thuê, d ch thuê ti ng Anh, đánh qu m i tr h t n nhà. Th r i trong m t l n khiêu vũ, tôi g p nă ng. Nă ng m c b váy m ng màu thiên thanh, ngay t cái nhìn đ u tiên, tôi đã b nă ng h p m t h n. Ph i l y h t can đ m, tôi m i dă m đi i m i nă ng nh y đ i u Tă nggô. Ng i nă ng áp sát ng i tôi, nh t là c p vú n nă ng c a nă ng th nh tho ng l i c c vào ng c, làm tôi ng t gây c t ng mình đang thiên đ ng. Xong đ i u nh y, tôi m i nă ng ra bàn u ng n c, qua tâm s m i bi t nă ng qu Thái Bình, đang là sinh viên nă m th t tr ng

đi h c Ngo i ng , nàng có c m ra tr ng tìm đ c vi c làm th đô. B t t tôi còn đ c thân, có nhà riêng, có vi c làm n đ nh, nàng r t có c m tình v i tôi. Th r i duyên s tr i xe, đám c i c a tôi và nàng đ c t ch c tr c ngày nàng ra tr ng hai m i ngày.

Tôi đã ph i lìa xa c i đ i, m t nàng, m t c ngôi nhà này ? Đau bu n và nu i ti c quá! Ch t m t ý nghĩ v t ra trong đ u tôi, theo Lu t hôn nhân m i, tài s n tr c khi k t hôn c a ai thì sau khi ly hôn v n thu c quy n s h u c a ng i y; n u ly hôn thì ngôi nhà này v n hoàn toàn là c a tôi, nh ng n u tôi ch t đi thì nó l i thu c quy n th a k c a v . Ph i r i tôi s ly hôn đ phòng khi có đi theo ông chú thì tôi s vi t di chúc th a k l i duy nh t cho th ng con trai tôi; trong b n di chúc, tôi s nói rõ, ngôi nhà ch đ ch không đ c bán n u con tôi ch a đ tu i công dân và m nó n u ch a đi l y ch ng khác có th v chung s ng v i con nh ng không đ c s h u ngôi nhà; đ c bi t khi đi l y ch ng s không đ c đ a ng i ch ng m i v i ngôi nhà này.

Sau khi nghe tôi nói, b nh tình c a tôi khó mà qua kh i, n u ca m thành công, tôi cũng ch kéo dài thêm s s ng t i đa năm năm n a, tôi mu n ly hôn, nh n nuôi con đ gi i phóng cho nàng càng s m càng t t đ nàng có đi u ki n tìm ki m cho mình m t ng i ch ng m i x ng đáng v i nàng; nàng đã khóc n c n . Nàng khóc vì th ng tôi, khóc vì t m lòng hy sinh c a tôi và khóc c cho thân ph n nàng còn tr mà đã ph i goá b a.

- Không!- Nàng th n th c- Em không th b m c anh trong lúc này.

S quan tâm và t m lòng thu chung c a nàng đã làm tôi r i n c m t, tôi đành ph i xu ng gi ng nói v i nàng đ tôi suy nghĩ l i, nh ng trong thâm dù tôi r t yêu nàng, mong mu n đ c s ng mãi mãi bên nàng nh ng tôi không th ích k , gi t ch t cu c đ i c a nàng.

Tôi nói v i nàng là th nh ng ch ng k p đ suy nghĩ, ông bác sĩ tr ng khoa đã đi n di đ ng cho tôi bi t tu n sau ông ph i đi công tác n c ngoài g p, h chi u đã làm xong nh ng đã trót h a v i tôi nên ngay ngày mai tôi ph i đ n b nh vi n, sáng h i chu n, chi u m ngay.

M i th tôi đã chu n b s n sàng nh t là ti n. Đ t p trung cho ca m tôi đã tr u li u hai m i tri u ch n; tám tri u cho ti n thu c và vi n phí, năm tri u b i đ ng cho ông tr ng khoa nh đã h a, b n tri u b i đ ng cho kíp m , s còn l i b i đ ng cho y tá, y sĩ k o không có, m i khi tiêm cô l i ngoáy cho m t cái thì đau l m nh nhi u ng i k l i.

Ngày mai tôi s lên bàn m , l ra tôi ph i bình tĩnh, t tin nh ng vì ph i u ng quá nhi u thu c kháng sinh m nh, vì t n quá nhi u ti n và quá s ch t nên ng i tôi gày r c đi nh các xác ve, tình th n tôi ho ng lo n. Đã th đài báo ngày mai có gió mùa Đông B c, nhi t đ xu ng 12 đ C; tr i l nh ch c là m xong, h t thu c mê s đau bu t l m!

Qu nhiên đêm đó gió mùa Đông B c đ v m m , m c dù ch n m, n m êm, v ô m ch t nh ng tôi v n c m th y hình nh t t c cái l nh trong tr i đ t đang lùa vào t ng th th t c a tôi. Sáng hôm sau, tôi v n r t nh y c m v i th i ti t nên v a b c ra kh i gi ng, tôi đã s ra m t tràng:

- H t, h t xì h i! H t xì xì h i!

Có cái gì đó trắng tr ng b n ra kh i m m và t nhiên h ng tôi h t v ng v ng. Tôi qu xu ng tìm ki m v t đã c u s ng tôi thoát kh i l i hái c a t th n. Chúa i thì ra đó là m t m u gân bò dai nhách!

Trích tu THLongThanh